Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26360
Copyright: Admont, Benediktinerstift

flamma uorax omīa ꝯsumpsit. Alleḡ. Confre
git in ira. Nā hierlm̄ q̄ ē sponsa sūmi dī.
cū ab eo recesserit. & sceleribꝫ seruierit. cor
nu eiꝰ ꝯfringit̄ q̄d erexit dn̄s in domo dd̄ p.
sui. ne possit resistere inimicis. Manū aūt
dn̄s retrorsū a facie inimici. q̄m extentā
tenebat ad defensionē & ultionē. S; pri ipsa
au̇sa ē retrrsū. P dexterā filiꝰ dī intelligit̄.
dī uirt. & dī sapientia. cuiꝰ auxiliū subt̄
hit̄. cū sponsa amatoribꝫ ꝓstituit̄. Inde
cornu eiꝰ dn̄m ꝯfregisse ꝓpħa lamentat̄.
Succendit in iacob quasi ignē. & c. Cū enī
dī grā desolat̄. & suis uiribꝫ eneruat̄. ac
cendit̄ igne libidinis. cuiꝰ flāmis intꝰ &
foris deuorat̄. Mor. Confregit. & c. Ani
ma cornua habere ꝑhibet̄. de quibꝫ dr̄:
Cornua peccatoꝝ ꝯfringunt̄. & exaltabunt̄
cornua iusti. Cornua namq; animaꝝ s̄
fortia uirtutū. quibꝰ aduersa q̄q; reꝑ
cutit. & q̄si fenū aut puluerē in aerē uen
tilat & dispgit. Cornua siquidē cū ani
malibꝰ n̄ nascunt̄. in ē tam̄ eis causa nas
cendi. Nec anima nature instinctu uir